

ויהי אזרחי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו
וישלב יצחק עם באר לחי ראי
ואלה תלדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה
הג'ר המצרית שפחת שרה לאברהם ואלה
שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר
ישמעאל לבית וקדר ואדבאל ומבשם ומשמע
ודומה ומשא זוזד ותימא יטור נפיש וקדמה
אלה הם בני ישמעאל ואלה שמות בן-צריהם
ובטירתם שלים עשר נשיאם לאמתם ואלה שלי
חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע
שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו וישכנו מחוילה
ע'ד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה
על פני כל אחיו לפל

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה ויעתר יצחק ליהוה לנכח
אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
אשתו ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן
למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה ויאמר יהוה
לו עלי גיים בבטןך ועלי לאכמים ממעיך יפרדו
ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר וימלאו ימיה
ללדת והנה תומם בבטנה ויצא הראשון אדמוני
כלו כאדרת שלר ויקראו שמו עשו ואחרי כן
יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש
תם ישב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד
בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויד יעקב נזיד ויבא
עשו מן השדה והוא עיף ויאמר עשו אל יעקב
הלעיטני לא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי
על כן קרא שמו אדום ויאמר יעקב מכרה כיום
את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות
ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום
וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב נרץ
לעשו לחם נזיד ע'דשים ויאכל וישת ויקם ויילך
ויבן עשו את הבכרה

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אכל אבימלך
מלך פלשתים גרה וירא אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה שכך בארץ אשר אמר אליך
גור בארץ הזאת ואחיה עמך ואברכך כי לך

ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את
השבעה אשר לשבעתי לאברהם אביך והרביתי
את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל
הארצות האל והתברכו בזרעך כל גווי הארץ לקב
אשר שמעו אברהם בקלי וישמר משמרתו מצותי
זקותי ותורתו וישב יצחק בגרר וישאלו אנשי
המקום לאשתו ויאמר אדתי הוא כי ירא לאמר
אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת
מראה הוא ויהי כי ארכו לו שם רבימים וישלך
אבימלך מלך פלשתים בעד הזלזל וירא והנה
יצחק מצחק את רבקה אשתו ויקרא אבימלך
לויצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת
אדתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמרת
עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט
שכב אדוד העם את אשתך והבאת עלינו אשם
ויצו אבימלך את כל העם לאמר הללנו באיש הזה
ובאשתו מות יומת ויזרעו יצחק בארץ הזוא וימצא
בשנה הזוא מאה שלערים ויברכוהו יהוה ויגדלו
האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד ויהי לו
מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו ארנו
פלשתים וכל הבארת אשר חפרו עבדיו אביו
בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר
ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו
מאד וילך משם יצחק ויזון בנחל גרר וישב שם
וישכב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו
בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אדרי מות
אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן
אביו ויחפרו עבדיו יצחק בנחל וימצאו שם באר
מים חיים ויריבו רעלי גרר עם רעלי יצחק לאמר לנו
המים ויקרא שם הבאר עשק כי הדתעשקו עמו
ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה
שטנה ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו
עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחובות
יהוה לנו ופרינו בארץ ויעל משם באר שבע
וירא אליו יהוה בלילה הזוא ויאמר אנכי אלהי
אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתך
והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדתי ויבן
שם מצבה ויקרא בשם יהוה וישל שם אהלו ויכרו
שם עבדיו יצחק באר ואבימלך הלך אליו מגרר
ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו ויאמר אלהם יצחק
מדוע באתם אלי ואתם שלאתם אתי ותשלחוני
מאתכם ויאמרו ראו ראינו כי ריזה יהוה עמך

ולאמר תהי לא אלה בילותילנו בילינו ובילך ולכררה
 ברית עמך אם רתעשה עמנו רעה כאשר לא
 לגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ולשך—
 בשלום אתה עתה ברוך יהוה ויעש להם משתה
 ויאכלו וישתו וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו
 וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום וירחי ביום
 ההוא ויבאו עבדי יצחק וילגדו לו על אדות הבאר
 אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא ארנה
 שבעה על כן שם העיר באר שבע עדה היום
 הזה ויהי עשו בן ארבעים
 שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי הזתי ואת
 בשמת בת אילן הזתי ותהיינן מרת רוח לויצחק
 ולרבקה ויהי כי קץ יצחק ותכחיץ
 עיניו מראת ויקרא את עשו בן הגדל ויאמר אליו
 בני ויאמר אליו הנני ויאמר הנה לא תקלתי לא ידעתי
 יום מותי ועתה שא לא כלוך תלך וקשתך וצא
 השדה וצודה לי צודה ועשה לי מטעמים כאשר
 אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך לפשי
 במרם אמות ורבקה שמעלת בדבר יצחק אל עשו
 בן וילך עשו השדה לצוד ציד להביא ורבקה
 אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך
 מדבר אל עשו אחיך לאמר הביאה לי ציד ועשה
 לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני
 מותי ועתה בני שמע בקלי כאשר אני מצוה אתך
 לך לא אל הצאן וקח לי משלם עני גדיי עינים טבים
 ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב והבאת
 לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו ויאמר
 יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שלען—
 ואלכי איש חרף אולי ימשני אבי ורזייתי בעיניו
 כמותעתי והבאתי עלי קללה ולא ברכה ותאמר
 לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי וכך קח לי
 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר
 אהב אביו ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל
 הזמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה
 הקטן ואת ערת גדיי העינים הלבישה על ידיו ועל
 זולקת ציוריו ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר
 עשתה ביד יעקב בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי
 ויאמר הנני מי אתה בני ויאמר יעקב אל אביו אנכי
 עשו בדרך עשיתי כאשר דברת אלי קום לא שבח
 ואכלה מצידי בעבור תברכני לפשך ויאמר יצחק
 אל בני מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה
 יהוה אלהיך לפני ויאמר יצחק אל יעקב גשה לא

ואמשך בני האתה זה בני עשיו אם לא וילש יעקב
 אל יצחק אביו וימשוהו ויאמר הקל קול יעקב
 והידיים ידי עשיו ולא הכירו כי היו ידי כיוי עשיו
 אזויו שלרת ויברכהו ויאמר אתה זה בני עשיו
 ויאמר אני ויאמר הגשה לי ואכלה מזיד בני למען
 תברכך לפשיו וילש לו ויאכל ויבא לו יין וישרת
 ויאמר אליו יצחק אביו גשה לא ושקה לו בני
 וילש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
 ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה וירח
 לך האלהים מטל השמים ומשלמי הארץ ורע דגן
 ותירש יעבדוך עמים וישתדו לך לאמים הורה
 גביר לאזיך וישתדו לך בני אמך ארריך ארור
 ומברכך ברוך ויהי כאשר כלה יצחק לברך את
 יעקב והיו אך יצא יעקב מאת פני יצחק אביו
 ועשיו בא מזידו וילש גם הוא מטלמים ויבא
 לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל משיד בני
 בעבר תברכני לפשך ויאמר לו יצחק אביו מי אתה
 ויאמר אני בנך בכרך עשיו ויזרד יצחק זרדה
 גדלה עיף מאד ויאמר מי אפוא הוא הגדל ציד ויבא
 לי ואכל מכל פטרם תבוא ויברכהו גם ברוך יהיה
 כשלמען עשיו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה
 ומרה עיף מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי
 ויאמר בא אזיך במרמה ויקח ברכתך ויאמר הכי
 קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי
 לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלתי לך
 ברכה ויעץ יצחק ויאמר לעשיו הן גביר שלמתיו לך
 ואת כל אזויו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סוכריו
 ולכה אפוא מה אעשה בני ויאמר עשיו אל אביו
 הברכה אזת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא
 עשיו קלו ויבך ויעץ יצחק אביו ויאמר אליו הנה
 משלמי הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל
 ועל זרעך תזיה ואת אזיך תעבד והיה כאשר
 תריד ופרקת עלו מעל צוארך וישלם עשיו את
 יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשיו
 בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אזי
 ויגד לרבקה את דברי עשיו בנה הגדל ותשלח
 ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשיו
 אזיך מתנחם לך להרגך ועתה בני שלמען בקר
 וקום ברח לך אל לבן אזי זרנה וישבת עמו ימים
 ארבעים עיף אשר תשוב חמת אזיך עיף שוב אף
 אזיך ממך וישכח את אשר עשית לו ושלחתי
 ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד

ויאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת
 אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות
 הארץ למה לי חיים ויקרא יצחק אל יעקב ויברך
 אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען
 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך
 משם אשה מבנות לבן אחי אמך ואל שדי יברך
 אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים ויתן לך את
 ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ
 מגריך אשר נתן אלהים לאברהם וישלח יצחק את
 יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי
 אחי רבקה אם יעקב ועשו וירא עשו כי ברוך
 יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת
 לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא
 תקח אשה מבנות כנען וישמעל יעקב אל אביו ואל
 אמו וילך פדנה ארם וירא עשו כי רעות בנות כנען
 בעיני יצחק אביו וילך עשו אל ישמעאל ויקח
 את מזלחת בת ישמעאל בן אברהם אחות לבירת
 על עשו לו לאשה ויצא יעקב
 מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום וירץ שם כי
 בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו
 וישכב במקום ההוא ויחלם והנה סלם מצב ארצה
 וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עולים
 וירדים בו והנה יהוה מצב ערשיו ויאמר אני יהוה
 אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר
 אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך והיה זרעך
 כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה
 ונתרכו בך כל משפחת האדמה וזרעך והנה
 אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשברתיך
 אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עוד אשר אם
 עשיתי את אשר דברתי לך וייקץ יעקב משנתו
 ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי
 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה איך זה כי אם
 בית אלהים וזה שלער השמים וישכם יעקב בבקר
 ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם ארתה
 מצבה ויצק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום
 ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה וידר
 יעקב דר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
 בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
 ובגד ללבוש ושלחתי בשלום אל בית אבי והיה
 יהוה לי לאלהים והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
 יהיה בית אלהים וכל אשר חתן לי לעשר אעשרנו
 לך וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם וירא